

Publicerad 2014-01-30 12:05 av vildvin

Faller ett, så faller allt. Utan jäst så jäser ingen deg.

Dom tror på ingenting
och detta ingenting
som inte fanns innan början av det som inte fanns
i tiden som inte fanns
på ett ställe som inte fanns
i en tid som fortfarande inte fanns
gjorde en sten
som gjorde en människa
som gjorde en gud.

Mellan stenarna låg en massa skriven kod
som skulle in i allt levande
som kom upp ur sörjan.
Flopp. Där kom en cellvägg.
Flopp. Där kom en mitokondrie.
Flopp. en liten jordbävning och en blixtn.
Se... liv!

Koden... till allt som skulle bli...
Den var lång, men mikrostor
och kunde fylla igen Grand Canyon 40 000 gånger
om den skulle ha hamnat där.
Livets DNA låg klart i startgropen i sanden på stranden

en kod som ingenting skrev. som bara blev...
den bara fanns när
den slutade upp med att inte finnas
och?
floppade in sig i cellkaramellen
som inte hade funnits
där inget hade funnits eller något annat fanns
Det var ett fruktansvärt kaos . Det var en fruktansvärd kamp
Det var värre än en odiskad disk på högfjällshotellet.

Sedan,
bara blev allt helt perfekt av en slump
som inte fanns, där ingenting fanns,
som bara fanns lite senare, helt färdigt.

Regelbundenheten reste sig ut kaos av en slump
och allt blev fullkomnat där ingen första början fanns
och utan att någon hade kontroll över själva "processandet"
Livet helt färdigt och fixt! stod där,
som en nydiskad disk som ingen hade diskat.

Det var inget först.

Det var bara ett sedan.

och sedan var allt strukturerat och klart.

tänk...

alltihop...

smällen ur icke-stället... och stenen med benen...

och människan

som sa att hon hade gjort Gud Fader helt själv

människan, som tror på ingenting

som tror på icke-gud

dom brukar säga till mig att -Det finns ingen Gud,

om Gud hade funnits så skulle det inte finnas krig

och brutalitet i världen.... sådan är deras logik...

Jag brukar svara med samma logik. Jag brukar svara

- Jag tror att tandläkare inte finns! ... För

hade dom verkligen funnits så skulle det inte finnas

karies och parodontit i världen. Eller hur? Sant va?

.... Men sandsopp också!

Där var jag visst lite elak?

Var jag det? Var jag lite taskig mot de icke-troende som tror på sten?

säg, var jag det?

Jag har nog blivit ironisk på gamla dagar. Tror jag? Ja!

och jag erkänner.... jag skrattar ofta högt...

den andra historien roar mig... den haltar så ogenomtänkt

Men det roar mig inte om du går förlorad. Tro inte på sten.

Där är jag fullt allvarlig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vildvin med Poeter.se id #6550 innehar upphovsrätten